

Sagan om snuttefiltarna

På dagiset Regnbågen hade småttingarna sina ursprung i alla världens olika hörn och kanter. De var svarta och vita, gula och bruna och deras föräldrar talade till dem på tjugo olika språk när de hämtades för dagen.

Men ingen av dessa olikheter betydde det allra minsta när man byggde kojor, lekte spöke, bakade sandkakor och gömde sig i garderoben. Inget av barnen tänkte ett dugg på om Achmed, David, Lisa eller Chou kom från det ena eller andra hållet - de lekte och slogs alldeles urskillningslöst med varann.

Men så hände det sig något olyckligt en dag, just när det var dags för sovstunden. Alla barnen hade varsin snuttefilt – att hålla i eller suga på för att komma till ro, och de allra finaste snuttefiltarna hade Muhammed och Christian. På Muhammeds gröna filt hade hans mamma sytt in en glänsande halvmåne, och Christians mamma hade på samma vis prytt hans blågula filt med ett stort kors i silver.

Pojkarna älskade som alla barn sina snuttefiltar och nu började de på småttingars vis gnabbas om vilken som var den finaste. Först med fyraåringars begränsade ordförråd, sen i ett exploderande slagsmål, som så när hade saboterat hela sovstunden, om inte fröknarna ingripit. Ibland blandade pojkarna ihop vilken filt som var vems, men det hade just då ingen betydelse för bråket.

Sen den dagen förändrades stämningen på Regnbågen. Föräldrarna hade fått veta vad som hade hänt, men i stället för att förmana sina små att inte bråka om småsaker, tog de genast parti i snuttefiltsfrågan, med nästan exakt samma formuleringar:

” Så här har våra snuttefiltar sett ut i tusen år och mer i vår kultur, och inga andra tyg kan mäta sig med dessa när det gäller att ge Den Sanna och Stora Trösten.

Muhammed och Christian, som helt glömt sitt bråk, blev från den dagen ständigt påmind om betydelsen av att suga på rätt snuttefilt när det behövde komma till ro.

Denna visdom tog de med sig genom hela sin uppväxt, fram till den dag de var stora nog att sprida skräck och oro som ingen snuttefilt i världen kunde trösta bort.